

عنوان مقاله:

بررسی علل و میزان خشونت بیمارستانی نسبت به دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز در سال 1396

محل انتشار:

همایش پیشگیری از خشونت چالش ها و راهکارها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا سلیمانی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

کریم صالحی - عضو هیات علمی استادیار، دانشکده علوم انسانی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

خشونت محیط کار یکی از نگرانی های شایع کارکنان درمانی شاغل در بیمارستان می باشد. در بین مشاغل مختلف بیمارستانی، رشته های پرستاری و مامایی به علت ماهیت خاص خود و ارتباط تنگاتنگ با بیماران و همراهان آن ها از جمله مشاغل هستند که ممکن است بیشتر در معرض خشونت های کلامی و فیزیکی از جانب بیماران یا همراهان آن ها قرار گیرند. در این میان دانشجویان رشته های پرستاری و مامایی به علت تجربه ناکافی و سن کم ممکن است بیشتر مورد خشونت واقع شوند. لذا مطالعه حاضر بر آن است که به بررسی خشونت کلامی و فیزیکی محل کار نسبت به دانشجویان رشته های پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز در سال 1396 بپردازد. پژوهش حاضر مطالعه ای از نوع توصیفی مقطعی بود که در سال 1396 بر روی دانشجویان رشته های پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز انجام شد. ابزار گردآوری اطلاعات یک پرسشنامه محقق ساخته خشونت محیط کار بود که توسط 184 دانشجو تکمیل شد. اطلاعات به دست آمده در نرم افزار spss نسخه 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. میانگین سنی دانشجویان شرکت کننده در مطالعه $17/22 \pm 87/1$ سال بود. 62% از نمونه ها تا کنون خشونت کلامی را از سوی بیماران و همراهانشان در محیط کاراموزی تجربه کرده بودند. نوع خشونت کلامی تجربه شده توسط آن ها به ترتیب شامل تحقیر (1/35%)، داد و بیداد (6/31%)، فحش (8/15%)، توهین (14%) و تهدید (5/3%) بود. تنها 8/9% از دانشجویان خشونت فیزیکی را در محیط بیمارستان تجربه کرده بودند. نوع خشونت فیزیکی تجربه شده به ترتیب شامل هل دادن (6/55%)، کتک زدن (2/22%)، چاقوزدن (1/11%) و پرتاب اجسام (1/11%) بود. بیشترین واکنش دانشجویان در صورت برخورد با خشونت دعوت فرد مهاجم به آرامش (4/42%) و کمترین آن ها برخورد فیزیکی با بیمار (5/0%) بود. مهمترین عامل ایجاد کننده خشونت از دیدگاه دانشجویان کمبود آگاهی مردم نسبت به وظایف دانشجویان در بیمارستان ها (4/55%) بود. نتایج این مطالعه نشان داد که درجات قابل توجهی از خشونت فیزیکی و کلامی از جانب بیماران و بستگانشان در محیط کارآموزی نسبت به دانشجویان پرستاری و مامایی وجود دارد. ارایه برنامه هایی از طریق رسانه های عمومی، جهت آشنایی و آگاهی مردم نسبت به وظایف دانشجویان در بیمارستان های آموزشی می تواند از بروز خشونت نسبت به دانشجویان تا حدودی جلوگیری نماید. برگزاری دوره های آموزشی جهت مقابله و شناسایی عوامل خطر و ایجاد فرآیندی جهت گزارش موارد بروز خشونت و حمایت از دانشجویان آسیب دیده می تواند به کاهش موارد بروز خشونت و افزایش گزارش دهی موارد بروز خشونت کمک نماید.

کلمات کلیدی:

خشونت؛ خشونت محیط کار؛ خشونت فیزیکی؛ خشونت کلامی؛ بیمارستان؛ دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/757360>

